

Memoari izloženi u ovoj knjizi su proizvod sećanja na minuli period dugogodišnjeg rada i života u različitim sredinama i okolnostima, period koji je bio dug i ispunjen raznovrsnim događajima i zbivanjima.

Važno mesto u ovim Memoarima zauzima pitanje porekla i nastanka familije Stančić, što nije bilo lako, jer je trebalo sakupiti verodostojne podatke „putujući kroz generacije”. Sastavni deo ovog pitanja je rodoslovlje za koji su izrađena originalna stabla za svaku familiju.

Ovi Memoari obuhvataju i profesionalni život autora kako u zemlji, tako i u inostranstvu, u zemljama afričkog kontinenta: Severna Afrika (Tunis, Alžir, Maroko i Libija) i centralna Afrika (Obala Slonovače, Nigerija, Kongo - Zair).

Memoari takođe sadrže i razmišljanja autora povodom raspada posleratne Jugoslavije. Autor analizira i daje lično mišljenje o njenom ustrojstvu (političko, ekonomsko) o njenom razvoju i unutrašnjim odnosima naroda koji su je sačinjavali. Drugi svetski rat je srušio staru Jugoslaviju a novo nastala je zbog unutrašnjeg uređenja bila kratkog veka. Podela Jugoslavije na nezavisne republike dopri-nela je brzom raspadu zemlje i negativnim posledicama za sam srpski narod.

Anegdote su sastavni deo ove knjige. One ne samo da dopunjuju Memoare, već ih čine pristupačnijim i zanimljivijim.

MEMOARI

Jovan Stančić

Jovan Stančić

MEMOARI

Sećanja protkana anegdotama

2019

Lyon, Francuska

Jovan Stančić

MEMOARI

SEĆANJA PROTANA ANEGDOTAMA

Recenzenti:

Prof. Dr. Snežana Pešić
Aleksandar Stančić

Fografije i ilustracije:

Jovan Stančić
Pierre-André Massard
Aleksandar Stančić

Dizajn, idejno rešenje korica, tehničko uređenje i prelom:

Miloš Jović

Štampa:

Štamparija INTERPRINT, Kragujevac
Tiraž 150 primeraka

Štampanje ove publikacije finansirano iz budžeta familije Stančić

Lyon 2019

Jovan Stančić

45, rue Vendôme 69006 Lyon, Francuska

e-mail : jovan.stancic@laposte.net

Profesionalni angažmani:

Institut za zaštitu bilja, faunistički odsek, Zemun - Beograd (1950-1962)

Stručna pomoć u zaštiti bilja, u okviru naučno-stručne saradnje Jugoslavije i Tunisa (1962-1971)

Stručni savetnik firme „Agrar-Flug Gluck” sa delovanjem u Libiji (1971-1973)

Stručni savetnik pri firmi „Ciba-Geigy”, Švajcarska (1973-1979), za zemlje Severne Afrike: Tunis, Alžir, Maroko, Libija

Centralne Afrike: Obala Slonovače, Nigerija, Zair (Kongo) (stručne misije za rešavanje entomoloških problema na kulturama pirinča, kakaovca i kafe)

Angažovanje u svojstvu eksperta za zaštitu bilja u okviru projekta FAO, Alžir (1979-1986)

Sva prava zadržava autor

Zabranjeno je preštampanje, fotografisanje kako cele knjige tako i njenih delova delova, kao i smeštanje u sistem za pretraživanje bez dobijene saglasnosti autora

Uvaženi čitaocē,

U rukama držiš knjigu, ali nesvakidašnju. To su sećanja gospodina Jovana Stančića, o životnim zgodama i nezgodama, sabranim u ove korice, kako bi bila otrgnuta od zaborava. I nije tu samo njegov, samo jedan život. Od ishodišnih kosovskih korena, familija Stančić i pripovedač su nakon lutanja Srbijom, sa nemirnog brdovitog Balkana, prešli u vrele, katkad i smrtno opasnu Severnu, pa i Centralnu Afriku, stigli u bogatu, obrazovanu Francusku, da bi srcem večno ostali u Srbiji, za koju se pradedu krvavo borio. Svega tu ima. Zatvoren je krug, bogato ispresecan korenima, ljudima, osećanjima, porodičnim odnosima, samopregornim radom, patriotizmom, svakojakim iskušenjima, ljubavlju prema entomologiji, nedaćama, borbenašću, upornošću, izdržljivošću...

Kroz kolaž misli Ive Andrića, ova bi knjiga mogla biti ovako predstavljena:

Svi pravi životi su lepi i teški. Od svog porekla i detinjstva ne može se lako pobeći. Tok događaja u životu ne zavisi od nas, nikako ili vrlo malo, ali način na koji ćemo te događaje podneti, u dobroj meri zavisi od nas samih, dakle na to treba trošiti snagu i obraćati pažnju. Ništa ljude ne vezuje tako kao zajednička i srećno proživljena nesreća. Što ne boli - to nije život, što ne prolazi - to nije sreća. Dugotrajno robovanje i rđava uprava mogu toliko zbuniti i unakaziti shvatanje jednog naroda da zdrav razum i prav sud u njemu otančaju i oslabe, da se potpuno izvitopere. Takav poremećen narod ne može više da razlikuje ne samo dobro od zla, nego ni svoju sopstvenu korist od očigledne štete. Dok god ima mraka ima i svanuća.

Život nam vraća samo ono što mi drugima dajemo.

Eto, ovo je knjiga o svemu tome. Nama je autor darovao sebe. Verujem da će mu život vratiti samo dobro.

Poštovani čitaocē, pred Tobom je kaleidoskop života, prikazan iz duše jednog strastvenog entomologa, koji je rešio da ga sa nama nesebično podeli u svojoj devetoj deceniji. Meni je bilo zadovoljstvo da pregledam sirovi rukopis i sama se setim nekih davnih vremena. Hvala gospodinu Stančiću na ukazanom mi poverenju.

Sa dubokim poštovanjem prema autoru i čitaocima
u Kragujevcu, juna 2018. godine

Dr Snežana Pešić

Vanredni profesor na Prirodno-matematičkom fakultetu
Univerziteta u Kragujevcu

Zahvalnost

U prvom redu se zahvaljujem mojoj užoj porodici, mojoj supruzi Tamari, mom sinu Aleksandru i mojoj ćerki Ljiljani na podsticanju da istrajem u pisanju memoara.

Mom sinu Aleksandru na direktnoj i konkretnoj pomoći u tehničkom uređenju teksta u izradi originalnih stabala rodoslovlja (genealogije), u sređivanju fotografija i raznih drugih priloga.

Mom unuku *Pierre-Andre Massard*-u za pomoć u korišćenju kompjutera, u izradi fotografija ličnosti, fotografija insekata, a posebno entomološke zbirke, i biblioteke stručnih knjiga i časopisa u mojoj radnoj prostoriji.

Izuzetnu zahvalnost dugujem Dr Snežani Pešić, vanrednom profesoru na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu, za trud koji je uložila da pregleda, ispravi i dotera tekst mojih memoara. Zahvaljujem joj takođe na korisnim sugestijama za tehničko uređenje knjige memoara.

Izuzetnu zahvalnost dugujem kolegici Dr Milki Glavendekić, profesorki na Šumarskom fakultetu u Beogradu, za pomoć koju mi je učinila da se podela moje knjige Memoara obavi na najprikladniji način. Takođe, lično se angažovala da preuzme odštampane knjige iz Kragujevca, da ih prenese na Šumarski fakultet i da organizuje promociju i podelu moje knjige članovima Entomološkog Društva Srbije prilikom održavanja XII Simpozijuma entomologa Srbije u Nišu.

Takođe se zahvaljujem Milošu Joviću iz Prirodnjačkog muzeja u Beogradu, koji je izvršio dizajnersku obradu korica i prelom teksta memoara.

Našem prijatelju Veliboru Krsmanoviću i njegovoj supruzi Jeleni se zahvaljujem na podršci u mom radu na memoarima, a posebno na dostavljenim fotografijama crkve brvnare u selu Donja Orovica građene u periodu Prvog srpskog ustanka (smeštaj, spoljni i unutrašnji deo crkve, ikonostas, i dr.).

Jovan Stančić

SADRŽAJ

UVOD **I**

PREDGOVOR **2**

POREKLO I NASTANAK FAMILIJE STANČIĆ **7**

Stančić (Đorđević) Jovan, Prvi sin Đorđević Stanče	12
Stančić Đorđe, prvi sin Stančić Jovana	12
Stančić Mladen i Vukašin, dva ostala sina Stančić Jovana	15
Ostali sinovi Đorđevića Stanče: Zlatan, Stojan, Veličko	16
Stančić Zlatan	16
Stančić Stojan	16
Stančić Ognjen i Krsta	16
Stančić Stojiljko	17
Stančić Ignjat	23
Stančić Blagoje	24
Đorđević Veličko	24

MOJI RODITELJI **25**

Moj otac Vladimir Stančić	25
Moja majka Roksandra Cvetanović	32

PORODICA VLADIMIRA I ROKSANDRE STANČIĆ **35**

Moj brat Stamen	35
Porodica Mirolave Stančić (Poleti), supruge brata Stamena	37
Hugo i Rozina Poleti - roditelji Mirolave Stančić	37
Potomstvo Huga i Rozine poleti, braća i sestre Mire Stančić	39
Životni put Stamena i Mirolave Stančić	40
Moje sestre Jela i Lena	45
Dragić i Jela Mitrović (Stančić)	46
Pera i Lena Drakulić (Stančić)	48

MOJE DETINJSTVO **51**

Moje školovanje	51
Sećanja na naše domaćinstvo	54
Slobodni časovi, školski raspust	55
Život i običaji mačvanskih žitelja	59
Moje posebno interesovanje za sport uopšte a naročito fudbal	64

NEMAČKA OKUPACIJA JUGOSLAVIJE 1941.-1945. **67**

MOJE UČEŠĆE I NOB-U I KRAJ NEMAČKE OKUPACIJE **79**

DEMOBILIZACIJA I NASTAVAK ŠKOLOVANJA **89**

STUDIJE NA POLJOPRIVREDNOM FAKULTETU **93**

MOJ RAD U INSTITUTU ZA ZAŠTITU BILJA **101**

ŽIVOTNI PUT JOVANA I TAMARE STANČIĆ **111**

Ivan i Vera Kaun, roditelji Tamare Stančić (Kaun), i njihovo potomstvo	112
Aleksej i Jelisaveta Jefremov, roditelji Vere Kaun, majke Tamare Stančić moje supruge	112
Fjodor i Nadežda Karasjov (Jefremov)	113
Ivan i Vera Kaun (Jefremov)	114

Tamara Kaun	115
Aleksije Kaun	115
Jovan i Tamara Stančić	116
Aleksandar i Ljiljana Stančić, naša deca	119
STRUČNI RAD U INOSTRANSTVU	121
STRUČNI RAD U ZEMLJAMA SEVERNE AFRIKE	123
Stručni rad i boravak u Tunisu	123
Angažovanje na zaštiti osnovnih poljoprivrednih kultura u Libiji (masline, agrumi, žitarice)	146
Stručni rad na ispitivanju novih insekticida na poljoprivrednim kulturama u Maroku	154
Profesionalni angažman na projektu FAO, zaštita bilja u Alžiru	162
STRUČNI RAD U ZEMLJAMA CENTRALNE AFRIKE	177
Nigerija: Ispitivanje novih insekticida protiv štetnih stenica na kulturi kakaovca	178
Obala Slonovače: Oglеди sa primenom raznih insekticida i metoda tretiranja protiv štetnih insekata na kulturi pirinča	193
Kongo (Zair): Oglеди sa insekticidima primenom ULV metode protiv štetnog tvrdokrilca <i>Stephanoderes hampei</i> na kulturi kafe sorte Robusta	202
PRIMENA AVIONA I HELIKOPTERA U POLJOPRIVREDI	221
OSTALE MOJE MISIJE U CENTRALNOJ AFRICI: KAMERUN, CENTRALNOAFRIČKA REPUBLIKA I KONGO BRAZAVIL	225
MOJE ENTOMOLOŠKE ZBIRKE	227
DEFINITIVNO PRESELJENJE PORODICE U FRANCUSKU	231
MOJE STRUČNO ANGAŽOVANJE POSLE ODLASKA U PENZIJU	245
Maroko	245
Alžir	246
Tunis	246
Stručno angažovanje u privatnom životu	247
SRBIJA – JUGOSLAVIJA: SUDBONOSNI MOMENTI, KRIZNI PERIODI, UTICAJ UNUTRAŠNJIH I SPOLJAŠNJIH FAKTORA	249
RASPAD JUGOSLAVIJE: FORMIRANJE SAMOSTALNIH DRŽAVA	257
KRATAK OSVRT NA PERMANENTNU BORBU SRBA ZA OPSTANAK	265
BIOGRAFIJA AUTORA	271
PUBLIKOVANI NAUČNI I STRUČNI RADOVI, PRIRUČNICI I PRAKTIČNA UPUTSTVA ZA RAD NA TERENU U OBLASTI ZAŠTITE BILJA	275
Zemlje Severne Afrike (Tunis, Alžir, Maroko, Libija)	276
Zemlje centralne Afrike (Nigerija, Obala Slonovače, Zair-Kongo)	278
Učešće na međunarodnim stručnim skupovima	278
Praktična uputstva namenjena terenskom tehničkom osoblju za Tunis, Alžir i Maroko	279
Naučni i stručni radovi publikovani tokom mog rada u Institutu za zaštitu bilja u Beogradu (1950.-1962.)	279
Posebno izdanje – priručnik objavljen za potrebe Službe za zaštitu bilja Alžira, Tunisa i Maroka	280
KRATAK EPILOG AUTORA	281
PRILOZI	285
Rodoslovi familija Stančić, Kaun i Poleti	285
Ličnosti spominjane u ovim memoarima, grupisane po familijama (sa porodicama u okviru familija)	293

Imena stranaca, Srba i Jugoslovena koji figuriraju u ovom dokumentu, grupisana po zemljama	303
Nazivi mesta i lokaliteta spominjanih u ovim memoarima	312
Imena stručnog i naučnog osoblja sa kojim sam sarađivao za vreme rada u Institutu za zaštitu bilja u Beogradu	317
Istorijski datumi	318
Vojne i političke ličnosti	322
Bibliografija u tekstu spominjanih i za pisanje ovih memoara korišćenih literaturnih izvora	324
Fotografski i kartografski prilozi	327
Poreklo i nastanak familije Stančić	328
Porodica Vladimira i Roksandre Stančić	332
Moje detinjstvo	340
Nemačka okupacija Jugoslavije 1941.-1945.	345
Moje učešće u NOB-u i kraj nemačke okupacije	346
Studije na Poljoprivrednom fakultetu	347
Moj rad u Institutu za zaštitu bilja	348
Životni put Jovana i Tamare Stančić	359
Stručni rad u inostranstvu	378
Stručni rad i boravak u Tunisu	379
Stručni rad u Libiji	394
Stručni rad i boravak u Maroku	401
Angažman u projektu FAO i boravak u Alžiru	410
Stručni rad u Nigeriji: ogledi na kulturi kakaovca	423
Stručni rad u Kongu: ogledi na kulturi kafe	426
Primena aviona i helikoptera u poljoprivredi	432
Moje entomološke zbirke	439
Definitivno preseljenje porodice u Francusku	444
Srbija - Jugoslavija: sudbonosni momenti	463
Raspad Jugoslavije: formiranje samostalnih država	468

Uvod

Pisati Memoare nije ni malo lak posao. Treba u prvom redu imati dobru memoriju, i setiti se svega što je prošlo i što se zbilo. Pogotovo je teško ako se radi o dugom periodu koji je bio ispunjen mnogim događajima koji zaslužuju da budu zabeleženi. Život koji traje 93 godine je svakako ostavio duboki trag, a pogotovo jer nije proveden u jednoj istoj sredini, već se odvijao u različitim uslovima i okolnostima, praćen čestim promenama u specifičnim okruženjima. Ne radi se samo o ličnom, privatnom životu već i o profesionalnom, životu entomologa - što baš i nije svakidašnje zanimanje.

Ovi Memoari, između ostalog, predstavljaju takođe jednu vrstu ispovesti iz ličnog i profesionalnog života, tj. od najmlađih dana pa do duboke starosti, što praktično znači čitavog života.

Nikada nisam pomislio niti poverovao da će moj život biti ovakav kakav opisujem u ovoj knjizi. Često su uslovi života bili teški, surovi, ali se moralo izdržati, jer sam se sticajem okolnosti, našao u izuzetnim sredinama, nemajući vremena da sagledam šta se sve zbiva oko mene i u širem okruženju, a i ne shvatajući šta me čeka i kako će se odvijati u vremenu koje dolazi. Često se dešavalo da sam bio stavljen pred svršeni čin i da nemam drugog izlaza nego da prihvatim to što se od mene očekuje. Morao sam da se snalazim da bih odgovorio i zadovoljio zahtevima pretpostavljenih, bez obzira na uslove pod kojima sam morao da radim i ostvarim rezultate koji bi mogli da se koriste u praksi.

Ponekada sam bio odvojen od porodice i po nekoliko meseci, kada su pojedine misije, pogotovo u Zemljama Centralne Afrike, zahtevale duže prisustvo na terenu.

Potičem, inače, iz jedne skromne, radničke porodice, koja je i pored teškoća iškolovala četvoro dece. Otac i majka su želeli da im deca, kad odrastu, žive u boljim uslovima i prilikama nego što su ih

oni imali, da zasnuju svoje porodice u sasvim drugim uslovima, i da im tako budućnost bude osigurana. Otac je učinio sve da bi mu deca živela drugačije, bolje nego što je bio njegov život.

Moje detinjstvo se odvijalo u teškim uslovima, sa puno odricanja od mnogo čega što bi dete želelo da ima, gledajući decu imućnijih roditelja.

U ovom kratkom uvodnom delu, da napomenem da sam relativno rano, posle završenih studija i kratkog stručnog rada u Institutu za Zaštitu bilja u Beogradu (12 godina), bio upućen (kao stručnjak) u zemlje Afrike. Najpre sam u Tunisu (zamenivši profesora Nonveillera) više godina radio kao entomolog, stručnjak za zaštitu bilja, a potom sam posećivao i druge zemlje Severne Afrike. Prvo susedni Alžir, na poziv Službe za zaštitu bilja ove zemlje. Saradnja sa inženjerima (agronomima) i poljoprivrednim tehničarima je bila izuzetno plodna. Ukazivao sam im kako treba prilaziti rešavanju ključnih problema u ovoj oblasti. Posle prvog kontakta usledilo je još nekoliko poseta ovoj zemlji, sa sve širom listom problema koje treba rešavati dubljim proučavanjem, kako bi se poljoprivredne kulture uspešno zaštitile od napada raznih štetnih vrsta insekata. I druge zemlje ovoga područja su bile zainteresovane za stručnu saradnju u oblasti zaštite bilja od insekata štetočina, a posebno Maroko, kako zbog izvesnih nedovoljno rešenih entomoloških problema na novo uvedenim poljoprivrednim kulturama - šećernoj trsci, pamuku i šećernoj repi gajenoj na velikim površinama, tako i na tradicionalnim produktima koje Maroko izvozi - masline i agrumi. I Libiju je interesovala praktična borba protiv štetnih insekata na kulturama maslina i agruma, korišćenjem novih, savremenijih i ekonomičnijih metoda tretiranja, zbog čega sam obavio brojne misije u ovoj zemlji tokom dve godine.

Fitosanitarni problemi u zemljama Severne Afrike, iako su bili vrlo brojni ipak su bili obrađivani, dok je u zemljama Centralne Afrike rešavan samo jedan, glavni problem u vidu jedne štetne vrste na osnovnoj, dominirajućoj poljoprivrednoj kulturi. Na primer *Stephanoderes hampei* koja napada kulturu kafe u Zairu, ili biljne stenice koje čine štete na kulturi kakaovca u Nigeriji kao i oko 20 vrsta Lepidoptera, Diptera i Coleoptera koje ugrožavaju kulturu pirinča u Obali Slonovače.

Uslovi života, boravka i rada u zemljama Severne Afrike su bili pristojni, manje više normalni, čak i za porodicu, školovanje dece i ostalo, dok su u zemljama Centralne Afrike, uslovi bili teški, često na granici podnošljivosti, pogotovo kada su misije bile po nekoliko meseci duge.

U saradnji i radu sa lokalnim stručnim osobljem nije bilo ozbiljnijih problema, osim što su bile česte promene osoblja, pa smo novo angažovane morali svaki put da provodimo kroz obuku za rad koji ih očekuje na terenu. Međutim, saradnja sa ostalim stručnjacima iz trećih zemalja, angažovanim u ovim zemljama kao kooperanti, posebno odnosi na stručnom polju, nisu bili na visini, jer su oni smatrali da su jedini kompetentni da rešavaju lokalne probleme iz domena zaštite bilja. Međutim, u svakoj prilici i na javnim susretima se ispostavljalo da je bolje poznaje problema na mojoj strani, jer sam već imao višegodišnje iskustvo u radu u afričkim zemljama. Lokalni stručnjaci (inženjeri i tehničari) su to zapazili. Jugoslovenski stručnjaci su u više navrata dokazali da ne zaostaju iza stranih, pa makar oni bili i iz najrazvijenijih država sveta.

PREDGOVOR

Jedno od važnijih pitanja kojih se dotiču ovi memoari, a koje stavljam u prvi plan, je poreklo i nastanak familije Stančić. Često se pitamo: ko smo, odakle smo, gde su nam koreni? I ja sam se pitao kako je nastalo prezime Stančić i koje su to rodbinske veze u familiji. Ispostavlja se da je odgovor na sve to veoma složen.

Detaljno su obrađeni delovi koji se odnose na povezanost familija i porodica koje praktično predstavljaju jednu zajednicu, jednu celinu. Članovi, pripadnici ovih povezanih familija su poimence opisani, iako se radi negde od preko 300 ličnosti, osoba koje figuriraju u ovoj knjizi. Zahvaljujući raspoloživim podacima, mada ovi nisu uvek dovoljno dokumentovani, obrađeno je *Rodoslovlje* (genealogija), na originalan način za svaku familiju.

Posebna pažnja je posvećena mojim roditeljima, njihovom poreklu i njihovom potomstvu. Detaljno su opisani životni problemi i stalna borba da se prevaziđu teškoće, da se porodica održi i istraje. O svakom od roditelja, o ocu i majci, o njihovoj pažnji, brizi za nas, decu, biće govora. Ističem očev trud, on je morao često da prihvati bilo kakav posao da bi porodica mogla da preživi, jer su uslovi života bili teški. Majka je vodila računa o domaćinstvu, o nama, deci. Morala je da bude vrlo ekonomična, jer je teško zarađeni novac trebalo racionalno koristiti. O svakome od nas, deci, će biti detaljno pisano u periodu do osamostaljivanja i zasnivanja sopstvenih porodica. Poseban osvrt dajem na životni put porodice Jovana i Tamare Stančić.

U ovim memoarima nisam mogao da zaobiđem period okupacije Jugoslavije od strane nacističke Nemačke. Hitler je po svaku cenu tražio da se Jugoslavija pridruži Trojnom paktu. Međutim, jugo-

slovenski narod je mislio drugačije, a pogotovo srpski, pa je došlo do državnog udara, zbacivanjem tadašnje vlade, pa je potpisani pristanak za ulazak u Trojni pakt propao. Hitler je odmah posle ovoga puča nasilno, svojim trupama, ušao u Jugoslaviju. Da bi kaznio Srbe za poništenje pakta, odmah po osvajanju jugoslovenske teritorije, počeo je da je rasparčava, ustupajući, na primer, Hrvatima izvesne teritorije (Slavoniju, deo Srema dobar deo Bosne), koje joj nikada nisu pripadale, a Srbiju je sveo na takozvani „Beogradski pašaluk”. Pod nemačkom okupacijom život je bio vrlo težak, ne samo zbog ishrane (Nemci su odvozili žito za Nemačku), već mnogo više zbog nesigurnosti, stalnog straha od osвете, hapšenja, ubijanja stanovništva radi odmazde zbog čestih napada i približavanja Titovih partizana gradovima. U ovom dokumentu opisujem i moje učestvovanje u NOB-u poslednje ratne godine.

Završetak rata i oslobođenje Jugoslavije je, naravno, dočekano sa velikim olakšanjem, ali, osim Srba, drugi narodi Jugoslavije, naročito Hrvati, Slovenci i bosanski muslimani, nisu bili oduševljeni ponovnim ujedinjenjem Jugoslavije. Posle oslobođenja, počele su nesuglasice između ovih naroda, pa je Tito podelio Jugoslaviju na republike i pokrajine. Neodrživost Jugoslavije kao celine bila je sve očiglednija, što je na kraju, posle Titove smrti 1980. dovelo do konačnog raspada te „idealizovane” države.

Posle oslobođenja i demobilizacije iz NOB-a, nastavio sam školovanje, završivši maturu i upisao se na Poljoprivredni fakultet, koji sam završio 1950. godine. Posle jednogodišnje specijalizacije dobio sam zaposlenje u Institutu za zaštitu bilja gde sam proveo 12 godina. Za to vreme sam radio na rešavanju raznih problema iz oblasti zaštite bilja, proučavajući neke štetne vrste insekata na različitim poljoprivrednim kulturama. Paralelno sam, skoro pet godina istraživao faunu tvrdokrilaca (Coleoptera) u Ramsko-golubačkoj peščari (Istočna Srbija), a rezultati su publikovani u posebnoj knjizi mnogo godina kasnije, 2013. godine, posle moga odlaska u penziju.

Naravno nisam mogao da zaobiđem pitanje moga prvog kontakta sa entomologijom (mada još u detinjstvu sam na svetlo sakupljao bube nosoroge, jelenke, krupne strižibube, trčuljke i gundelje). U toku studiranja na Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu, u trećoj i četvrtoj godini studija sam se dobrovoljno uključio u rad Katedre za primenjenu entomologiju, pomažući asistentima da pripreme praktične vežbe sa studentima, praveći razna učila, a posebno šeme sa uveličanim insektima i njihovim organima - glava, usni aparat, oči, digestivni trakt i dr. Posle diplomiranja na fakultetu, sam prošao na jednogodišnju specijalizaciju u tadašnjem Institutu za zaštitu bilja, a potom bio angažovan kao stalni službenik Instituta u zvanju asistenta sa konkretnim zadacima i programom.

Moja aktivnost kao entomologa i stručnjaka za zaštitu bilja, odvijala se tokom blizu 30 godina dugog angažovanja u inostranstvu, uglavnom na afričkom kontinentu: Severna Afrika (Tunis, Alžir, Maroko i Libija). U Tunisu sam zamenio profesora Guida Nonveillera. Posle ovih zemalja, moj stručni rad se proširio i na zemlje Centralne Afrike (Obala Slonovače, Nigerija, Zair (Kongo)). Činjenica je, međutim, da je moja entomološka karijera ukupno duga praktično 66 godina, jer sam i nakon zvaničnog odlaska u penziju nastavio da putujem i obavljam stručne misije radeći aktivno na raznim entomološkim problemima. Paralelno sa profesionalnim aktivnostima sam se takođe predano posvetio formiranju i održavanju mojih entomoloških zbirki.

Izuzetno značajan je moj osmogodišnji rad kao stručnjaka za zaštitu bilja angažovanog u jednom tada obimnom projektu FAO u Alžiru. U tom projektu je bilo angažovano šest stranih stručnjaka iz raznih zemalja i različitih specijalnosti: entomolog (Sirijac), fitopatolog (Portugalac), virolog (Tunižanin), stručnjak za korove (Francuz), stručnjak za pesticide (Englez) i stručnjak za „*Avertissements Agricoles*” (organizovani sistem upozorenja o pojavi napada štetočina) (Jugosloven, Stančić, tj. ja). FAO me je istovremeno imenovao za generalnog savetnika na tom projektu.

U ove memoare sam uneo i segment u kojem iznosim svoje mišljenje i tumačenje istorije Srbije i srpskoga naroda. O tome su pisali mnogi žurnalisti, političari, istoričari, ali je svako od njih, na svoj način obrađivao ovaj delikatan problem, pa sam odlučio da i ja posle solidnog dugog životnog iskustva, dam svoje mišljenje po ovom veoma osetljivom pitanju. Koliko sam uspeo - videćemo.

Moji memoari su praćeni brojnim anegdotama. U izvesnim poglavljima je uneto po nekoliko anegdota. Smatram da ovo nije bilo suvišno, već naprotiv, vrlo korisno ne samo kao dopunski tekst memoara, već sa idejom da dodam interesantnu crtu događajima iz mog ličnog i profesionalnog života. Ponekada su te anegdote bile i neugodne, pa i vrlo dirljive. Međutim, ima i prijatnih anegdota, ugodnih za čitanje, zabavnih, a ponekad i poučnih i instruktivnih.

Knjiga ovih mojih Memoara je namenjena sledećim osobama:

- članovima uže porodice Stančić,
- članovima šire familije Stančić,
- članovima familija direktno povezanih sa familijom Stančić,
- kolegama srpskim entomolozima sa kojima sam sarađivao,
- članovima Entomološkog društva Srbije,
- prijateljima i poznanicima u Srbiji i van Srbije.